

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Udvariasság.

Irta: *Argus.*

A társadalomban csak az az ember találja meg legkönnyebben a helyét, aki másokkal szemben személyválogatás nélkül és minden körülmények között udvariasan viselkedik. Az udvariasság különben is olyan különös fontosságú társadalmi kötelesség, amely alól művelt ember ki sem vonhatja magát.

Udvariasság csak egyféle van. Ezt nem lehet különféle minőségekre vagy osztályokra beosztani. Legfeljebb annyi változatosság van benne, hogy kinek-kinek társadalmi állásához mértén alkalmazzuk. De a modor és a készség, amelylyel érvéyre akarjuk juttatni, mindig ugyanaz marad.

A jó modor és az előzékenység első feltétele ugyan az udvariasságnak, de könnyed mozdulatok, a komolyság rovására nem fokozódó kedélyesség és nyíltszívűség, mint kísérő jelenségek nélkül csak olyasvalami lesz belőle, mint az étel a szükséges fűszer nélkül: élvezhető, de nem izletes.

Ahhoz, hogy igazán udvariasak lehessünk, sok apró-cseprő kellékek szükségesek.

A mások jogainak és érzelmeinek tiszteletben tartása még legesekélyebb dolgokban is; tisztelet a mások személye iránt; társaságban inkább csendes, mint a társaságig fokozódó kedélyesség s a tolatkodásig sohasem menő előzékenység, illetve szolgálatkészség.

A kellő pillanatban alkalmazott szolgálatkészség, illetve előzékenység magában véve is sokkal többet jelent, mint az émélygösségig fokozódó sorozata a hizelkedésnek és alázatosságnak.

Az udvariasságot nem mutatni, hanem éreztetni kell.

Készséges rokonszenv, gyors és előzékeny figyelmeség, amelylyel észreveszünk olyan csekélysegeket, amelyekben másoknak szolgálatot tehetünk vagy örömet okozhatunk vagy valakinek bánatát, fájdalmát enyhíthetjük: az udvarias viselkedésben a legesekélyebbek és mégis sokat jelentők.

Mások véleményének türelmesen és tisztelettel való meghallgatása, oktalan ellentmondások kerülése, még határozottan ismert és tudott körülményeknek is nem

erőszakos bizonyítgatása, esetleg mások által erősen állított dolgokra vonatkozólag tévedésünk lehetőségének elismerése: mind az udvariasságnak egy-egy csekély részei, amelyek együttvéve képezik az igazi udvariasságot.

Téves felfogás az, hogy azokkal szemben, akikre nem vagyunk közvetlenül ráutalva, nem vagyunk udvariasságra sem kötelezve. Az élet változatosságai között sohasem tudhatja az ember, mikor szorulhat rá a mások, akár ismerősök, akár idegenek jóakarataira.

Már pedig közismert tény, hogy az emberek sokkal inkább emlékezetben tartanak csekély jelentőségű udvariasságot, előzékenységet és figyelmességet, ha gyakran részesítettek benne, mint nagyobb dologban vagy esetben csak egyszer vagy igen ritkán nyert jóakaratu segítséget.

Azok az apró-cseprő figyelmetlenségek, amelyeket talán akaratlanul másokkal szemben esetleg elkövetünk, nem látszanak oly igen fontosaknak, de tudva és gyakran alkalmazva már felhalmozódnak és megfelelnek egy olyan nagyobbfoku sértésnek is, amelyért egész életre kibató haragot is arathatunk.

Általánosságban tért hódít az a felfogás, hogy az udvariasság csak tanult, művelt egyének tulajdonsága s hogy kevésbé tanult vagy alsóbbrendűi származásu ember nem is lehet udvarias.

Ez azonban csalódás és csak azok állíthatnak ilyeneket, akik az élet jelenségeit felületesen, madártávlatból figyelik.

Hogy ez így van, minden állításnál jobban bizonyítja a többek között az is, hogy tanult, szorgalmas emberek az életben rendszeresen elmaradnak azok mellett, akik kevésbé képzetek és szorgalmasak, ellenben a mások iránti készségben és előzékenységben kiválóak.

Éppen ezért nagyon alaposnak látszik az a sokszor hangzottatott felelés is, hogy a hizelgés a legjobb ajánló levél.

E feltevésben azonban ép úgy csúfolódhatunk, mint az előbbiben. Mert ha az életben gyakran találkozunk is látszólag bizelgessel megalapított egzisztenciákkal, ne felejtjük el mielőtt itélnénk, hogy a hizelgés és az udvariasság majdnem azonos fogalmak s csak éppen az

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan
ellamert legjobb gyártón. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

os. 6a kir. udva és hadserog szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest,
II., Lánosliget-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítá-
tása, vétele és becsorolás. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetük.

a bizonyos hajszálmomságu választóvonal van köztük, a mivel meglehet különböztetni a kettőt egymástól, a mennyiben a hízélgés az udvariasságnak meghamisított és tulzásba vitt formája.

Ha már eddig mentünk és elismerjük, hogy az udvariasság a valamivé-levés megbamisítója s hogy e tulajdonság elsajátítására és kultiválására minden társas-életet élő embernek multhatatlanul szüksége van, bátran állíthatjuk, hogy bárkinél is jobban szüksége van erre a csendőrnek.

Közismert tény, hogy a csendőrnek sok jónakarója van, de ezek mellett még sokkal többen vannak ellenségei.

Nem azokat a közértalmu és gyanus egyéneket értem itt ellenség alatt, akik minden vonatkozásban ellenségeskedésben állanak a közbiztonsági közgekkel s ez alapon sokkal inkább gyűlölik a csendőrt, hogysen udvariasságra igényt tartanak.

Abban az értelemben, amelyben itt ellenségről beszélünk, nemcsak a közértalmu és gyanus elemek ellenségei a csendőrnek, hanem azok is, akik állásnál és bivatásánál fogva kevéssé becsülik s róla ha nem is épen elítélő és lenéző, de nem is udvarias módon nyilatkoznak.

Hiszen köztudomásu, hogy a csendőr elnevezés a nép általános rétegében közel egyértelmű fogalom a brutalitással. Hiába tiltakozunk ez ellen s hiába első a csendőr mindenütt, ahol baleseteknél, elemi csapásoknál, tűz vagy víz általi károknál s mindennemű veszélyes eseteknél segélyt kell nyújtani és segítségére is van mindenkinek, amiben csak teheti, önzetlenül, biztatás és kérés nélkül: az említett fogalom mégis csak megmarad az emberiség felfogásában, mert összetévesztik az erélyt a brutalitással.

De azért ismerjük be, hogy nem épen ok nélkül van ez így. Nem ok nélkül, mert bizony igen kevesen vannak közöttünk, akik az igazi, utógondolat nélküli udvariasság szükségességét magokra nézve kötelezőnek ismerik és a társas — úgy szolgálatban, mint szolgálatonkívüli — érintkezésnél gyakorolják is azt.

Sőt még azok is, akik némiképp tisztában vannak közülünk az udvariasságnak, mint társadalmi kötelezettségnek a követelményeivel, úgy vélekednek, hogy csak a maguknál magasabb társadalmi állásuakkal szemben köteleességük ez, holott mindannyiunknak tudni kell, hogy az udvariasság nem az elegáns öltözetnek, nem a jól szabott kabátnak, hanem általában az embernek kell, hogy szóljon.

Szeresd felebarátodat, mint tennéjadat! Ez az udvariasság legfőbb követelménye.

Ezzel szemben eltörpül az az egyes egyének vélekedéséből leszűrődő megkülönböztetés, amit a származással, műveltséggel és elegánsan való öltözködéssel akarnak sokan — elég belytelenül — megmagyarázni.

Az udvariasság alatt különben is nem az örökös hajlongást, erőltetett bókokat, mézédességű szavakba öntött elmésségeket kell érteni, hanem azt a mélységes szívbeli érzést, amely minden megkülönböztetés, képmutatás és utógondolat nélkül arra irányul, hogy másokat boldogítsunk, személyeket és jogokat tiszteletben tartsunk még akkor is, hogyha nem is vagyunk az illetőkkel közelebbi viszonyban, társadalmi összeköttetésben vagy alárendelt helyzetben.

Azzal a szegény munkással szemben, akivel szolgálatban vagy szolgálaton kívül találkozunk a csendőr, épen úgy gyakorolhatja az udvariasságot, mint a magasabb rendű vagy társadalmi állásu uriemberrel szemben.

Egy szívélyes jó napot vagy jó estét köszöntés vagy ily köszöntésnek hasonló módon való viszonzása egy pár szóban való érdeklődés a megélhetési körülményei iránt, egy beszédközben egy alkalomadtán kifejezett jókívánság a családtagokra nézve, már udvariasság számba megy, csak a modor és a hangsúlyozás legyen olyan, hogy abból az érdeklődés illetve a jókívánság őszintesége tűnjék ki.

Egy kért és kapott pohár víz illedelmes megköszönése, egy szívélyes kézzorítás, egy pár becéző szó a gyerekekhez, értelmes és jónakarú felvilágosítás valamely kérdésre több tiszteletet és jóindulatu bizalmat biztosít a részünkre, mint a tudásunkkal, kiválóságunkkal és hatalmunkkal való állandó henczogés.

Annál inkább kötelessége a csendőrnek a szegényebb egyénekekkel szemben is az udvariasság, mert hiszen ő is gyakrabban találkozunk ezekkel, gyakrabban veszi igénybe azok bizalmát, segítségét és szívességét szolgálati teendői alkalmával; az így élvezett megtiszteltetést tehát csakis szívélyes, őszinte udvariassággal kell viszonzni.

Ennek az udvariasságnak azonban nem szabad olyan színezetűnek olyan jelentőségűnek lenni, mintha csupa kegyelemből, sablonos megszokottságból, uri leereszkedésből vagy éppen gunyból adódnék, hanem önzetlennek, szívélyesnek, kerészetlennek, eredetinek kell lennie.

Pl. egy szerény állásu kisbirtokost vagy kisiparost csupán azért, mert a csendőrt urnak szólítja, feltűnően szintén urnak szólógnatni, feleségét a vidéken divó és tisztességes megjelölésű *asszony* vagy *kalves néni* megszólítás helyett *ténsasszonynak*, *nagysádnak* nevezgetni, annyira tulzott és mesterkélt formája az udvariasságnak, hogy az illetők, ilyenekhez szokva nem lévén, inkább kigunyolva, társaságban feszélyezve, hogy ne mondjam novetségessé téve, mint megtisztelve érzik magukat. De kényes helyzetbe jut a csendőr is, aki bár akaratlanul, de mégis a ferde helyzetnek okozója lett.

Ugyancsak hasonló kényes helyzetbe kerülhet az, aki intelligensőbb körök bizalmas társalgási formáit elhesve, ha azok körébe valamiképpen bejuthat, szintén tulbizalmas módon igyokszik azokkal érintkezni anélkül, hogy

Ha fáj a feje

ne tétovázzék, hanem használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elműlasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban.

Készít Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

A délnyugati harcztérről — Fedezék a srappellek ellen.

a társaság mindegyikével közelebbi vagy bizalmas ismeretségben állana. Ilyen környezetben nagyon óvatosnak kell lenni. Amihez az ember nem ért, ahhoz ne szóljon hozzá. Még kevésbé illik vitatkozásba bocsátkozni s a saját véleményét orószakosan, nagyhangon bizonygatni különösen olyan dolgokra nézve, a melyekkel észrevehetően nincs tisztában.

Mások társalgásába önkényüleg beleavatkozni, azok beszélgetését tolakodóan zavarni: udvariatlanság. Nagyhangu beszélgetéssel arra törekedni, hogy mindenki oda halgasson: feltűnésbajhászás. Saját tetteit vagy személyt önként lekicsinyelni és ekként dicséretet vagy bököket keresni: szerénytelenség.

Az udvariasságot könyvből tanulni nem lehet. Ahhoz, hogy valaki udvarias viselkedéssel megkedveltethesse magát, veleszületett rátermettség, szívjósággal párosult ügyesség, kellő tisztelettudás és hiváló alkalmazkodó képesség szükségesek.

Az ezzel ellentétben álló könyvből tanult erőlködéseknél rendszeren az az eredménye, hogy az ember inkább magával törődik, mint másokkal, magát igyekszik mindenütt előtérbe állítani, holott az udvariasság igazi lényege éppen abban nyilvánul, hogy ne magunkra, hanem másokkal szemben legyünk több figyelemmel.

Éppen azért találkozik visszatetszéssel az, aki olyan Budapesti Művelt Társalgó-féle illetve Tánc- és Illemtanból igyekszik elsajátítani az udvariasság különféle formáit és követelményeit, valamint a társalgási kifejezéseket, mert az azokból szerzett nem minden környezetben egyformán használható, sablonos, egyoldalt ismereteit nem tudván a társadalmi szokások változatos körülményeire alkalmazni, udvariassága észrevehetően erőltetetté, mesterkéltté és sok esetben emelygőssé válik.

Éddig csak az idegenekkel, más körökbe tartozókkal szemben való udvariassági kötelezettségeinkről volt szó. Beszéljünk most a saját környezetünkben köteles viselkedésről is valamit.

Aki idegenekkel szemben udvarias tud lenni, az nem lehet udvariatlan otthon a saját környezetében sem. Az udvariasság nem álarc, amit a szükséghez képest lehet vagy felvehet az ember. A mi a szolgálati érintkezésnél bajtársiasság, ugyanaz a szolgálaton kívüli, mindennapi érintkezésnél udvariasság. Bajtársak között egyformán szükséges mind a kettő.

Mi esendőrök otthon a laktanyában külön társadalmi életet élünk. Az ország különféle vidékeiről, más-más esapattestektől verődve össze, több helyen felvett jó vagy rossz szokásokat hozunk magunkkal a laktanyai — mondhatni családias jellegű — zárt társaságunkba.

Ily körülmények között csak természetes és saját

előnyünket, nyugalmunkat és állandó békés együttlétünket biztosító kötelesség az, hogy azokat a szokásokat melyek az egymásközi békés együttlétet, megegyezést veszélyeztetnék elbagyjuk.

Különösen kerülni kell egyik vagy másik bajtársunk rovására való elméskedést. Egynémely embernek feltűnő rossz szokása ez. Egyedüli tudománya abban nyilvánul, hogy rosszul sikerült, csipős élczeivel a másikat s leginkább mindig ugyanazt a bajtársát állandóan bosszantja. Vannak olyanok, akik ilyen élczelődés kedvéért képesek a legjobb pajtásukat feláldozni.

Ez az eljárás amennyire elítélni való, ép annyira veszélyt hozó is lehet.

Tudvalevő, hogy állandó, folytonos bosszantások folytán a leghiggadtabb, legcsendesebb vérmérsékletű embert is elhagyja a türelme s ez esetben éppen az ilyen emberek a legveszedelmesebbek. S ezek közül is különösen azok, akik elmésség tekintetében is hátrányban lévén bosszantóik felett, nem tudják, vagy ha tudják is, nem akarják, mert nincs természetükben hasonló módon viszonzni a másik bosszantásait.

Az is köztudomású, hogy azok az úgynevezett *elismert viczes* pajtások, akik minden jelen vagy távollevőre tudnak egy-egy jól vagy rosszul sikerült élczet faragni, rendszeren nagyon is érzékenyek a hasonló csipkelődések iránt s éppen ők fortyanak fel leghamarabb, ha viszont tréfálják őket.

A végeredmény azután úgy ez utóbbi, mint az előbbi esetben: összeszólalkozás, civakodás, séntegetés és veszekedés lesz, ami, ha leintők, csendesítőik közbe nem lépnek, esetleg tettlegességgé is fajulhat s mindezeken következőként két jóbarát, két bajtárs elveszett egymásra nézve.

Miután pedig mi esendőrök úgy a szolgálati, mint a magánéletben teljesen egymásra vagyunk utalva, kerülnünk kell mindent, ami a köteles harmóniát közöttünk zavarhatná. Mert egyik haragos után jön a másik: megunják, kiközösítik a többiek az ilyen bajtársat, már pedig egyetlen bajtársunk bajtársius viselkedésének, szeretetének, jóindulatának az elvesztése is hátrányos lehet további életünkre vagy szolgálatunkra.

Ennélfogva mindig és minden körülmények között arra kell törekednünk, hogy az egymásközi viselkedésünk kölcsönös udvariasságon alapuljon.

Tudjuk magunkról, hogy mily jól esik az, ha mások részéről apró-cseprő udvariasságban részesülünk. Erkölcsei kötelességünk tehát ugyanazt hasonló módon viszonozni.

Nem kell ezeknek valami rendkívüli dolgoknak lenni.

Lekéfélni a bajtársunkat az öltözködésnél vagy kimenés alkalmáknak Megigazítani rajta a ruhák. Felszolgítani

Nedves lábak

ellen csak úgy védekezhetünk, ha bakancsot, eszimat a rég bevált izóló hatású „CAMPOLIN” törvényileg védett vízhatlan bőrkendőséssel kenjük. — Kérjen prospektust az egyedüli gyártója:

Krayer E. és Társa özetől, Budapest, V. kerület, Váci utca 34. szám

A délnyugati harcztérről. — Henger alakú drótakadályt gurítanak ki a lövészárkból.

Gulyás Mihály őrmester feldiszítése Wolhymában.

a köpenyét. Egy pohár vizet tölteni a részére az éppen kezünkügyében lévő kancsából. Egy vagy más tárgyat kezéhez adni hasonló körülmények között. Valamely kezünkben levő tárgyat pillanatnyi szükség esetén átengedni. Alkalmadtán a másik részére valamely hiányzó tárgyat beszerezni, vagy szándékolt, de nem okvetlen maga által végzendő dolgát elintézni.

Száz meg százféle ilyen apró-cseprő szivességet tehetünk egymásnak naponta. Felkérésre vagy anélkül, az mindegy. A fő csak az, hogy igazi jóindulattal s nem a viszonzásra való előzetes számítással tegyük. Mert Mihályt valaki, habár gondolatban is, viszonzást követel, illetve viszonzásra számít, tette már nem udvariasság.

Azzal pedig senki se áltassa magát, hogy a felsorolt figyelmesség csupán a fiatalabbak, illetve a kisebbbranguak kötelessége.

Ez téves felfogás. Kötelező az mindenikünkre egyaránt. A fiatalabbakra nézve csupán azon az alapon mondható fokozottabb mértékben kötelezőnek, mert ez már általánosan rég elfogadott erkölcsi szokás úgy a családban, mint a társaságban, hogy a fiatalabbaknak egyenesen kötelessége a figyelmesség a korosabbak iránt, de csak azért, hogy fiatalokiban még minden iránt fogékonyabb az ember, tehát az udvariasságot is könnyebben megszokja és elsajátítja.

Ahhoz azonban, hogy ez a kötelezettség csakugyan megszokássá s így második természetévé váljék a fia-

talabb vagy kisebbbrangu csendőrnek, elsősorban is az idősebbeknek, illetve magasabbbranguaknak kell jó példával előljárni egyrészt a sikeresebb oktatás céljából, másrészt pedig azért, mert csak így fejlődhetik ki az igazi bajtársak között a kölcsönös udvariasság.

Ugyancsak téves felfogás az is, hogy az udvariasságban rejlő gyengédség és nyájias modor a lelki és szellemi tehetség gyengesége volna s ennél fogva a tanultabbakra és műveltebbekre nem volna kötelező az udvariasság a kevésbé műveltebbekkel szemben. Hiszen magától értetődik, hogy az előbbieknél csakis az udvariassággal, illetve ennek folytonos gyakorlásával vagyis a jó példaadással sikerül udvariasságra szoktatni az utóbbiakat, akiknek természetéből, szokásaiból talán éppen azért hiányzik eme társadalmi kötelezettség ismerete, mert nem volt alkalma még azt máshol és más körülmények közt elsajátítani, illetve gyakorlás által megszokni.

Udvariasságra szóval oktatni, tanítani, megszoktatni valakit nagyon is kevés sikerrel kecsegtető fáradozás. Ellenben jó példával való megszoktatás: biztos siker.

Hogy tehát az egymásközi életünket kellemessé tegyük és a polgári társadalom előtt is megmutassuk, hogy jobbak vagyunk a birünknel s hogy a csendőri név nem a visszariasztó félelem, hanem a magasztos hivatásnak megfelelő tisztelet tárgya legyen: gyakoroljuk az udvariasság nemes örényét mindenkiével szelíven

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY** a magyar kir. Zeneakadémia házi hangszorkészítője :: legújabb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.

Hogedük, fa- és rézfuvóhangszerek, czimbalnok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrök ké-
lőnbe, figyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becsesrelése és javítása.

..... Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

A délnyugati harctérről. — Műszaki csapatok kivonulása

és minden alkalommal egyaránt. Vezéreljen bennünket nemes és vonzó nyájsság, figyelmeséggel párosult szív-
jószág és előzetkenység minden tettünkben, mert csak így
érhetjük el, hogy az emberek ne kerüljék, hanem keres-
sék a társaságunkat és barátságunkat.

Igaz, hogy a valódi udvariasság bizonyos fokú önfel-
áldozással jár és érettséget csak sok küzdelem után éri
el, de ha elértük célunkat, fáradságunknak és küzdel-
münknek ez lesz a legkedvesebb és legkellemesebb gyü-
mölése életünkben!

Gulyás Mihály őrmester feldiszitése Wolhyniában,

A háború folyamata alatt nyert dicséret elismerések
és kitüntetések mindennél ekesebben szóló bizonyítékai
annak, hogy a magyar csendőr — magasztos jelsza-
vunknak megfelelően — hiven, becsülettel és vitézül
megállta helyét a háboruban is.

Újabban ismét szaporodott egyvel kitüntetett baj-
társaink száma s ennek különös érdekességet kölcsönöz
az a körülmény, hogy a feldiszitési aktusnál a harc-
térén időző trónörökösünk: Károly Ferencz József fő-
herczeg úr Ő Főcsége is jelen volt és a kitüntetett
intézett magas szárnyalású beszédét, a melyben úgy a
kitüntetett, mint általában a magyar csendőrség érde-
meit méltatta, e szavakkal fejezte be:

— «A derék magyar csendőrökkel nagyon meg-
vagyok elégedve!»

Nagyjelentőségű szavak ezek. S jelentőségüket a
mellett, hogy az elismerés ily magas helyről, majdani
uralkodónktól eredt, fokozza még az a körülmény is,
hogy különféle csapat- és fegyvernembeli katonai mélt-
óságok és főméltóságok jelenlétében nyilvánítatván, a
magyar csendőr, illetőleg testületünk érdemeit és harci-
képességét szélesebb körben és — a mi a legfőbb —
katonai szaktekintélyek körében ismertette.

Főleső örömmel közöljük e tényt bajtársainkkal, mert
tudjuk, hogy e magas helyről jött dicséret elismerés
csak fokozni fogja azt a nemes buzgalmat, bátorságot
és harciakézséget, a melyet a Legfelsőbb szolgálat elő-
mozdítása érdekében már eddig is oly derekasan ki-
fejtettek.

KÉPEINKHEZ.

A délnyugati harcztérről.

A háborús területeken, az albániai és a franczin-
német front kivételével, eseménytelen napok követik
egymást egy idő óta. Hallgatnak a délnyugati (olasz)

harcztéren is. Mintha csak azon gondolkoznának innen
is, túl is, vajjon folytassák-e még tovább a harcot
vagy félbenhagyjanak vele. Valamire való eredmény
napokon át nem fordul elő. Egy helyben állanak az
ellenfelek, mint már kezdet óta mindig. Csupán a
tüzérség dolgozik hol lassabban, hol hevesebben napo-
kon át. A napi hírek után azt hinné az ember így
távolról, hogy tétlenül ülnek a harczosok a fronton.
Pedig dolgoznak ott mindig. A mit az ágyuk pusztita-
nak nappal, azt a következő éjjel helyre kell hozni,
mert másként egyszer csak azt vennék észre, hogy volt
fedezék és nincs.

Ezeket a műveleteket illusztrálják a jelen számunk-
ban közreadott képeink. Az egyik helyen ott ülnek
összebuzódva a harczosok a vastag gerendákkal és
homokzsákokkal jól kiépített fedezékben, a srappellek
ellen védett helyen. A másikon már hengeralku drót-
akadályokat görgetnek ki a lövészárkokból, hogy ellen-
séges roham esetén feltartóztassák vele az ellenséget az
árokhoz való közvetlen odajuthatástól.

A harmadik képen mészaki csapat vonul ki valamelyik
fedezék helyreállítására vagy új fedezék építésére. Így
van ez nap-nap után. Építeni, átalakítani vagy javítani
való akad mindig. A mint azt a háborús viszonyok
változatai megkívánják. Az eseménytelen háborús hírek
tehat abszolút pihenést vagy tétlenséget sohasem jelen-
tenek, mert ilyenkor folynak az előkészületek a bokó-
vetkező támadás elleni védekezésre vagy a résziunkról
szándékolt támadás keresztülvitelére.

HIREK.

Gyászhir. Al-torjai Altozjay Imre, nyugállományu
cs. és kir. ez. altábornagy, a 3. oszt. Vaszkorona-rend
lovagja, a katonai érdem-érem stb. birtokosa, a magyar
szent korona országaihoz tartozó csendőrség volt fel-
ügyelője, márczius hó 10-én, 65. életévében, Budapes-
ten meghalt. A meghaldogult javátalát, mely a cs. és
kir. XVII. számú helyőrségi kórházban volt felállítva, a
nagy számú és előkelő rokonság, valamint a magyar
szent korona orszá ahoz tartozó csendőrség, végül jó
barátainak és tisztelőinek koszorúi borították. Temetése
katonai pompával, a melyen tolelsvai Nagy Gábor, cs.
és kir. altábornagy, csendőrségi felügyelő úr Ő Nagy-
méltósága, élén, a Budapesten állomásozó csendőrtisztai,
valamint az altisztiakar is teljes számban megjelent,
márczius hó 12-én délután 4 órakor ment végbe, a
midőn is az elbunytt, a római katolikus vallás szer-
tartásai szerint, fényes segédlettel történt ismételt be-
szentelés után, a budai farkasréti katonai temetőben
helyeztetett örök nyugalomra. Nyugodjék békében! Em-
lékét kegyelettel fogjuk őrizni.

Dicséret elismerés. A csász. és kir. 7. hadsereg-
parancsnokság, a folyó évi február hó 3-án kelt 500/141.
eln. számú rendelkezéssel Ábrahám Lőrincz, I. számú

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ Zsótér-bérlés, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦
Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi díszvarrógépek. — Világhírű tuningos pathéfo-
nok. — Világhírű tás gramofonok. — Lemez újdonságok és kerékpár felszerelési szikkek főraktárosa.
Csakéty havi törlesztés! • Képes főárjagyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

csendőrkerületbeli cs. cz. őrmesternek, az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismerésül, a legfelsőbb szolgálat nevében, dicséző elismerését fejezte ki.

Adományok. Gyukits Ferencz, kevevárai járásörmester nejének indítványára, Arkus Antal őrsvezető cz. őrmester neje, Balázi Lajos cs. cz. őrmester neje és Mátis Miklós csendőr neje, a vak katonák javára 155 k 60 fillért gyűjtöttek s azt hozzájuk beküldték. Az adományokat rendeltetési helyére juttattuk.

Hólavina által eltemetett népfölkelő. Székely Lajos és Kordoványik János felsőmoecsi őrsbeli népfölkelők közül állott járort, a határszél portyázása alkalmával a 187. számú határszloptól mintegy 150 méter távolságra, márczius 6-án egy hólavina elsodorta. Kordoványik népfölkelőnek sikerült magát a hótömeg alól kiszabadítania, bajtársa azonban halálát lelta, kinek az őrsparancsnok vezetésével keresésére indult 14 ember márczius 7-én, az elsodrás helyétől mintegy 1 km. távolságra már csak a holttestét találta meg.

Helyreigazítás. Lapunk 7. számának hírek rovatában «Csukaszürke ruházat és szörmés kabát ideiglenes rendszeresítése a csendőrségnél» cím alatt megjelent közleményünket ezennel oda módosítjuk, hogy a szóban forgó ruházat színe nem csukaszürke, hanem olyan színű, mint a honvéd gyalogság tabori egyenruhája.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az orosz rendőrség. A Varsóban megjelenő «Dzienik Polski» című újság rendkívül érdekes képet fest az orosz rendőrség viszonyairól. A lap adatai ugyancsak a varsói rendőrségről szólnak, azonban az összes városokra mindenek: — Mint általánosan ismeretes — írja a lap — a varsói rendőrség bevételeinek csak nagyon kis részét kapta a város és a kormányzat pénztárából. A bevételek oroszlannrészt a közönség zsarolásával, vesztegetéssel és egyéb illegális uton szerezte. Pontos adatok alapján megállapították, hogy a rendőrség személyzetének hivatalos bevételei a következők: A rendőrbiztos évi jövedelme kétezer rubel és lakás, helyetteséé ezerkétszáz rubel, az adjunktusé hatszáz rubel, egy kisebb hivatalnoké négyszázötven, egy másiké hatszáz rubel. Az inodé négy napidíjasának fizetése ezernyolcszáz, husz kézbeseítőé tízenegyezerkétszáz, egy őrmesteré háromszáz rubel és lakás. A tizenöt öregb és negyven fiatalabb rendőr évi fizetése összesen tizezernégyszáznegyven rubel és lakás. Ez összesen huszonkilencezereztízszázkilenczven rubelt tenne ki. Ezzel szemben a rendőrbiztosnak a következő jövedelmei voltak: 620 háztulajdonostól évi ajándék gyanánt átlag 20 rubel, összesen 12.400 rubel. A polgárok más megzsarolása címén 12.000 rubel, építésekéből, házjavításokból, alapköltészetekből, munkálatok megkezdéséből kétezer rubel, a gyáraktól és iparosoktól 7500 rubel, az áruházaktól 1200 rubel, a tejasarnokoktól, sütődéktől, cukrászdáktól és más agészségügyi rendszabályok alá tartozó vállalatoktól 3000, vendéglőktől és üzletektől 3000 rubel, összesen tehát 46.100 rubel. Ugyanilyen részletezés alapján kimutatja a lap, hogy a háztulajdonosoktól, gyáraktól, kereskedésektől, vállalatok-

tól, bázalóktól, fuvarosoktól, bérkocsisoktól, rendőri felügyelet alatt álló nőktől körülbelül 191,000 rubelt zsarolt ki a segéd személyzet. A kiszipolyozott pénz egy részét a magasabb hatóságok kapták. A zsidóktól, a rendőrfőnök Pétervár mellett egy látogatott és ismert fürdőhelyen körülbelül harmincezer rubelt keresett. A zsidóknak ugyanis itt nem volt szabad tartózkodniuk, de a rendőrfőnökkel folytatott úgynevezett tanácskozás után esetről-esetre mégis megengedték nekik rövidebb időre való letelepedést.

A francia idegen légió a háborúban. Egy amerikai újságíró írja Párisból:

A légionáriusok formó véne alig tudta kívánni, hogy elindulhassanak a harcztérre. Ám az első ütközet már óriási réseket ütött az idegen-légió soráiban. A légionáriusok Soucheznél mentek rohamra. Valami félneértés folytán a tartalék nem érkezett meg a légionáriusok egyszerre elhagyatva álltak a németek által megszállt területen. Akkor egy egész zászlóalj esett el és a többi három megtizedelve menekült. E harc után hosszú ideig pihentek a légionáriusok. Azután kétézredbe (két-két zászlóaljjal) osztották őket. Új uniformist, új felszerelést kaptak és később mint a marokkói hadsereg része Obalonnál támadtak. Elől a gyarmati csapatok mentek, azután az idegen-légió rontott előre. A németek szörnyű gránátzáport zudítottak, de a légionáriusok mégis előre mentek. Husz százalékuik azonban elesett, mielőtt egyetlen lövést adhatott volna. Ezután Navorinnál egy megerősített támaszpontot kellett magrohanni. A németek óriás lövedékei egész sorokat kaszáltak le közülük, de a többiek megszállták a gránátbütötte lyukakat, persze a később jött lövedékek földdel temették be őket. Az első zászlóaljból csak igen kevesen éntek vissza. A mákor az erősítés megérkezett, az idegen-légió már megsemmisült. Az idegen-légió így pusztult el. Ötven év előtt Deligny tábornok ezeket mondta róluk: «A zászlajuk nem elég széles arra, hogy minden dicsőségüket máirják!»

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

J. S. A igényjogosultsági igazolvány érvényessége a 37. életév betöltésével csupán azokon az állomásokra való alkalmazásokra névre szűnik meg, a melyek magánvállalatok (csögek) által fizetettnek. Ezzel szemben az igazolvány érvényessége a 45. életév betöltéséig változatlanul fennáll mindazon állomásokra névre, a melyeknél a fizetés egészen vagy részben az állam részéről szolgáltatik ki. Az előbbinek meghosszabbítására nincs mód.

1914-16. A tényleges szolgálatban álló valamennyi csendőrokyónre ki fog terjesztetni. 2. Olyan kérdés, a mely sokáig felelet nélkül fog maradni.

P. J. Szolgálati ügy. Forduljon szakaszparancsnokához.

Fenyőfa 7. Ténylogosítást kérheti.

Kiss csendőr 646. 1. Nyugdíjra van igénye. 2. Kisérolje majd meg.

R. A. Sátoralja-Ujhety. Népfölkelési tényleges szolgálatot teljesítő nyugállományú csendőr családja hadisegélyben nem részesül.

1877. 1. Nagyságos. 2. Nem.

Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóniumot és az összes fuvó- és ütő-hangszereket

ugyszintén azok alkatrészeit és búrokat általában elismerve legjobban szállít Magyarországi legelső, legnagyobb és legrégebb hangszergyára. . . .
Arjgyerek minden hangszertől bérmentve küldetik.

SCHUNDA V. JÓZSEF

cs. és kir. ud. v. hangszers szállító, az orosz m. kir. zeneakadémia, valamint az összes budapesti színházak hangszerszállítója, a pedál-czimbalom és rekonstruált tárogató egyedül feltalálója. Alapítva 1847-ben.

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 16.—18.—26. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Őcsászári és apostoli királyi Felsége 1916. évi február hó 21-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy:

a legfelsőbb dicsőítő elismerés tudtul adassék:

a háboru idején teljesített kitünő szolgálatainak elismeréséül:

Kovács Károly, a hadsereg főparancsnokság szállás-mesteri osztályánál beosztott, II. számú csendőrkerületbeli csendőrfőhadnagynak.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1916. évi február hó 18-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy:

a legfelsőbb dicsőítő elismerés tudtul adassék:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismeréséül:

Uhlíg László, a 7. honvéd tábori ágyúszereznél beosztott VI. számú csendőrkerületbeli csendőrfőhadnagynak.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1916. évi február hó 19-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréséül:

Mariska György csendőr őrmesternek, a III.,

Árva István csendőr őrmesternek, az V.,

Pekla Albert csendőr cz. őrmesternek, a II.,

Dunai Lajos csendőr cz. őrmesternek, a III.,

Bagosi Sándor,

Pintér János és

Kampján Vazil csendőr cz. őrmestereknek, a IV.,

Jeszenszky József csendőr cz. őrmesternek, az V.,

Rempert Bálint csendőr cz. őrmesternek, a VI. számú csendőrkerületben.

Ő császári és apostoli királyi Felsége 1916. évi február hó 20-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet, a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréséül:

Dobay Sámuel és

Bergér Sámuel csendőrőrmestereknek, a IV.,

Radnly Miklós és

Bányai Mihály őrsvezető cz. őrmesternek, a III.,

Kiss Pál,

Varga Mihály és

Orányi Ferencz csendőr cz. őrmestereknek, a II.,

Bozser Dénes és

Kanidai Mihály csendőr cz. őrmestereknek, az I.,

Udvari Antal csendőr cz. őrmestereknek, a III.,

Hegedűs Gyula csendőr cz. őrmestereknek, a VII.,
Magda György csendőr cz. őrmesternek, a II. és
Sztancs Elek csendőr cz. őrmesternek, a VI. számú
csendőrkerületben.

Kineveztetett:

a délnyugati arcvonal-parancsnokság által soron kívül:

1916. évi február hó 25-iki ranggal:

százados-számvivővé:

Ambrus Gyula főhadnagy-számvivő, a III. számú csendőrkerületnél.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felbatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elismeréséül:

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

Mrázik János csendőr őrmesternek, az V.,
Varga István csendőr cz. őrmesternek, a VI.,
Lakics József és

Szakonyi József csendőr cz. őrmestereknek, a VI. és
Magyarósi István csendőr cz. őrmesternek, a III. sz.
csendőrkerületben.

a bronz vitézségi érem:

Miklósi György és

Málnási Ignác csendőr cz. őrmestereknek, a III. és
Tákács István II. csendőrnek, a III. számú csendőr-
kerületben.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetik:

K. Varga József, V. számú csendőrkerületbeli járás-
őrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint „jelen-
leg szolgálatképtelen” 1916. évi április hó 1-től számitandó egy évre.

Választott lakhelye: Szamosujvár.

Okiratilag megdicsértetett:

a m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Vass István őrsvezető cz. őrmester, az igen népes és mozgalmas Rákosszentmihály községben a háboru kezdete óta megsokszorozódott közbiztonsági zavarok kiderítése, de különösen az engedély nélkül oszavargott katonaegetyének megrendszabályozása, nemkülönbben az ottani katonai állomásparancsnokság által reábizott ügyek nyomozása és az állomás biztonsági szolgálatának ellátása körül kifejtett igen buzgó, észszerű, eredményes és fíradhatatlan tevékenységéért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Fényes László csendőr és Mihalik János tartalékos szakaszvezető cz. őrmester, egy tüzesetnél tanusított

A világ legjobb legjobbjai

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 11 K. Egész zenekari hang, 4 igaz váltóval 14 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, hátramosorok, gramofikus hangok is készülnek.

Mogyoróssy Gyula királyi szah. hangszergyár

Gramofon

Csodásan erős, tisztá hangú beszélőgép 30 K, nagy „Union” szerkezettel 36 K. — Legszébb hang-
lemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás elő-
adások stb. 80 fill-től 3 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzékel az összes hangszerekről ingyen küld

Budapest, Rákóczi-ut 71. szám.

gyors, észszerű, bátor, igen buzgó és eredményes tevékenységükért, mi által nagyobb értékű ingó vagyont a biztos elpusztulástól megmentettek.

Előléptettek:

őrmesterré:

1916. évi márczius hó 1-ével:

Smidt Pál, Négyesi István és Czmeró Frigyes V. és Staudt Antal, VI. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmesterek;

őrsvezető cz. őrmesterré:

1915. évi december hó 15-ével:

Zsedényi István, III. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

1916. évi február hó 3-ával:

Pápai Péter, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1916. évi február hó 20-ával:

Kucsera Pál V. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester, végül:

1916. évi márczius hó 1-ével:

Boesa Ede V. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

csendőr cz. őrmesterré:

1914. évi november hó 1-ével:

Szakony Ferencz, Gombos Lajos és Bán Imre, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1916. évi február hó 10-ével:

Mihalik János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr:

1916. évi márczius hó 1-ével:

K. Molnár Bálint, Lukács Sándor, Gyollai István, Kézér Simon és Almási Ferencz. II. számú, továbbá Koller József, VI. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttak:

a következő csendőrök:

Gál István Major Bálint, Borsos Lajos, Bercesényi Kálmán és Mónus János, a IV.,

Székely Mihály, Takács Vincze II., Nagy András, Néveri László, Gerencsér István, Theisz András, Németh Rezső, Bebes Imre, Csipán Ferencz, Deák Pál, Torma Sándor Dubniczky István, Lencsés István, Radics Joachim, Varga János V., Griesz István, Balázs Márton, Vatrész Dezső, Terő Ferencz, Holicsa Pál, Udvari Imre, Paulech Pál, Paulech Tamás, Tóth Flórián, Puha József, és Bulej Vincze, az V..

Ábrahám Mihály, Biró János, Boka Antal, Balázs Lajos, Bálint Lajos, Báka Márton, Bányász Ferencz, Csobánczy Lajos Róbert, Csibi József, Éltés Dénes, Fábrián András, Farkas Bálint, Farkas János II., Handra Árpád, Hadnagy Ádám, Imreh János, Imre Dénes, II., Kelemen György, Kovacev Márk, Kopasz Ferencz, Koródi Ferencz, Moga Károly, Pikét Antal, Róka Antal, Réthi Ferencz, Simon Ferencz, Szabó János II., Szöcs János II., Szabó Lajos, Soós István, Szöcs Nándor, Temérdek József, Tima Lukács, Veres Pál, Veres Imre, Zudor Ferencz, Becze Máté, Bibó Sándor, Szabó Dávid, Biró István II., Bálint József III., Szolga Sándor, Daróczi Gábor, Rab Lajos, Vána Sámuel, Barta József,

Kató Vilmos, Csölle István, Bokor György, Dániel István, Korpos Ignác, Bagoly András, Gál Imre, Győri Boldizsár, Bálint Miklós, Jakab Imre, Domokos Albert, Farkas Ádám, Veres Péter, Havalyi Károly, Antal Dénes, Konez Sándor, Fazakas Sándor, Veres Géza, Tima Lajos, Mikó István, Hersze István, Fábrián Károly, Forgács Ferencz, Bardócz Sándor, Baráthi György, Waldhüter János, Török Pál, Musa Elek, Barabás Domokos, Bacsoni Kálmán, Barabás József, Belei Olivér, Karagits Antal, Antal József, Máthé Ferencz, Decsán György, Gál Sándor, Bálint Domokos, Bányai János, Barabás Károly, Kis László és Kovács József III. a VII.,

Kerecsi Illés, Pópa János, Marton János, Fekete Mihály, Ökrös Mihály, és Papp Zsigmond, a VIII. számú csendőrkerületben.

Lovaglási jutalomdíjban részesítettettek:

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában

Bónis Dániel cs. cz. őrmester 4 drb és

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Szavoj István őrmester, Kulcsár Ferencz cs. cz. őrmester és Biró Sámuel csendőr 2—2 drb.

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Szücs János I. járásőrmester, 2 drb;

Szilágyi Péter őrsvezető cz. őrmester 5 drb, Székely Gyárfás csendőr 4 drb és Lázár Sándor őrsvezető cz. őrmester, 2 drb 10 koronás aranyból álló jutalomdíjban részesítettettek.

Házasságra léptek:

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:

Vincze Albert százados, Miskolczi Lenke urnővel, 1915 december 18-án, Pápán.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondásal idő leködése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetétek után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem költi, 5 1/4% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítottunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattal mellett. Utalványok, intézvények és cirkusok beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Incze András csendőr, Knobloch Rozáliával, 1915.
évi november hó 27-én, Szentegyházsfalun.

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Lövétei Barcsay Árpád százados, Kamea Olga Ilona
urbölgygyel, 1916 február 21-én, Segesváron.

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Paska Ádám őrmester, Ördög Mária Irénnel, 1916
február 20-án, Szegeden.

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Gersch József őrsvezető ez. őrmester, Kovács Mag-
dolnával, 1916 február hó 7-én Budapesten.

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Hell Miksa hadnagy, Kasza Melinda, Mária, Terézia
urbölgygyel, 1916 január hó 15-én Pécsen.

Pataki Dénes cs. ez. őrmester, Császár Máriával, 1916
január hó 24-én, Omoron.

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Kulesár István őrsvezető ez. őrmester, Sipos Teréziát-
val, 1915. évi december hó 26-án, Kerekegyházaán.

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Deési báró Diószeghy Tibor főhadnagy, Váradi Irma
Margit urbölgygyel, 1916 január hó 22-én Kisujszáláson.

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Csorba Imre őrsvezető ez. őrmester, Gemmel Iloná-
val, 1916 január 26-án, Siófokon.

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Tölösi István csendőr ez. őrmester, Raiza Gizellával,
1916 február hó 16-án, Pozsonyban.

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:
Kinczel János csendőr, Albánzi Máriával, 1915
december 26-án, Csomaközön.

Nagy Albert csendőr ez. őrmester, Koprivnik Máriá-
val, 1915 október 18-án, Légradon.

Szalai Sándor Mihály őrsvezető ez. őrmester, Iván
Juliannával, 1915 december 18-án, Nagyroczén.

Horváth József IV. csendőr ez. őrmester, Gaál Máriá-
val, 1916. évi január hó 9-én, Székesfehérváron;

Mészáros József csendőr ez. őrmester, Szőke Máriá-
val, 1916. évi január hó 8-án, Sásdon;

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Jantosik Ferenc cs. ez. őrmester, Sztarek Máriával,
1916 február hó 8-án Turdosinban.

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Vörös József csendőr ez. őrmester, Bevelegna Jolán-
nal, 1915 október 30-án, Kiszelfalun.

Harsányi János csendőr Ohikán Erzsébet el, 1915
november 18-án, Mátraszőlősen.

Váradi Imre őrsvezető ez. őrmester, Laczkovszky
Máriával, 1915 november 16-án, Hontnémetiben.

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Vizsi Ágoston csendőr ez. őrmester, Kiss Herminá-
val, 1916. évi január hó 11-én, Nyitrapereszlényben.

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:
Kadarkuti János csendőr, Blöckl Katalinnal, 1915.
évi február hó 11-én, Apatinban.

Dénes Péter őrsvezető ez. őrmester, Arany Irénnel,
1915. évi október hó 25-én, Putnokon.

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:
Bajai Kálmán hadnagy-számvivő, Laczkovics Mária,
Magdolna urbölgygyel, 1916 február hó 5-én Székes-
fehérváron.

Géknyi Mihály őrsvezető ez. őrmester, Sümegi Karo-
linával, 1915. december hó 4-én, Téten.

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Bökényi József őrsvezető ez. őrmester, Ludrovsky
Margit Etelkával, 1915. évi december hó 25-én, Kerü-
lősen.

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Szender László őrsvezető ez. őrmester, Kondacs Máriá-
val, 1916 január 18-án Szarvason.

Dömötör István őrsvezető ez. őrmester, Kecskeméti
Emmával, 1916 január 29-én, Kurtakéren.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparúháza 17 évóta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postielon,
Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyi-
kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállí-
tottam. Pathé túlnélküli beszélőgépek, lemezek és varró-
gépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kézelő és
nyakravaló

Czipőkrém
Fegyverzsír
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Bulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

A háboru okozta személyzet hiány miatt egyelőre
csak **szegedi főzletünk**-ből intézzük el a postai
küldeményünket, azért a megrendeléseket **Szeged,**
Kárász-u. 9. címre kérjük.